



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Vita Et Doctrina Jesu Christi**

**Avancini, Niccolò**

**Coloniae Agrippinae, 1689**

Hebdomada I. Quadragesimæ

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

## DOMIN. I. QUADRAGES.

Christi in horto tristitia , tædium,  
pavor.

**C**œpit contristari, & mœstus esse. Mart.  
26. Nec timere, nec tristari potuisset,  
quia verè beatus erat , nisi his affectibus li-  
centiam dedisset animam occupandi. Ex-  
cellus hic charitatis fuit , qui spontè voluit  
illam partem affligi , quam torquere non  
poterant adversarii. Causæ hujus tristitiæ  
fuerunt. 1. Viva repræsentatio omnium, &  
singulorum cruciatuum suorum, ac mortis  
ignominiosissimæ. Quæ per partes passurus  
erat , ea hoc tempore simul sensit in anima.  
Colligam & ego in unam fascem omnem  
tuam passionem, ut semper sit in corde meo  
fasciculus myrrhæ. 2. Viva repræsentatio  
omnium peccatorum , & exigui fructus ex  
sua passione. Et tu ergò tristitiæ hujus causa  
fuiſti. Christus pro te tristabatur, quia tu *ex-*  
*ultabas in rebus pessimis.* Quantum tibi vo-  
luptatis, tantum Deo dedisti tormenti. Ah!  
non amplius: ne de te queratur: *Qua utilitas*  
*in sanguine meo?* Psal. 29.

2. Tunc ait illis : *Tristis est anima mea*  
*usque ad mortem* Ibid. Mœroris vis erupit  
in verba, an ut solatium quæreret ? an ut  
etiam

etiam id aperiret, quod solùm in animo latebat, & cognosci ab Apostolis non poterat? *Anima mea*, quæ actu visione beata fruitur, cum qua naturaliter nullus mœror stare potest, illa tamen tristatur. Obstupescit Christus, ut patiat, miracula supra naturam adhibet. O amor! ô patiendi desiderium! At quibus hunc suum mœrorem aperit? iisdem, quos socios habuit in transfiguratione. Disce hinc, quòd quibus Deus solatia spiritualia concedit, eos præparet ad magnos dolores. Disce non tantùm esse cum Christo in monte Thabor, sed etiam in agonia in monte Oliveti

3. *Sustinete hic, & vigilate mecum.* Ibid. Considerare hinc potes, quæ Christus tristitiæ remedia adhibuerit. Primò enim aperuit hanc suam afflictionem discipulis. Videtur dolori lenimen accedere, si reveletur amico. Experieris id ipse, si tentationes tuas animæ directori aperias. Ut difficile est occultis vulneribus remedium, sic facile aperitis. 2. Confert se ad orationem: *Sedere hic, donec vadam illuc, & orem.* Non seducit proci Regis filiam, quæ fidenter clamat ad patrem. Fur, si clamore proditur, statim fugit. Tentatus ergò non diverte ad creaturas, sed ad Deum.

## FERIA II.

## Oratio Christi in horto.

1. **P**ater, si possibile est, transeat à me calix iste Matth. 26. Hæc prima orationis pars est. Orat ut homo, horrorem tam acerbæ mortis professus. Fortè etiam ex desiderio citiùs consummandæ passionis : uti S. Catharinæ Senensi est revelatum ? Fortè non rogat, ut calicem ipse prætereat; sed, ut ait Hilar. can. 3. in Matth. *ut illud, quod ad se transit, in alios accedat, ut quomodo ab ipso prohibetur, ita ab his bibatur* Existima ergo illud tibi à Christo propinari. Dic fidenter: *Calicem salutaris accipiam.* Et quia, licèt spiritus prompt⁹ sit, caro tamen infirma est, adde: *Et nomen Domini invocabo* Psal. 1. 5. 2. *Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu.* Ibid. Altera orationis pars est. Si petivit ut homo liberari ex morte, inefficaciter petivit, & nunc corrigit naturalem voluntatem, per voluntatem rationalem se divinæ subjicientem. Si petivit amore citiùs patiendi, etiam in hoc se resignat. Si denique, ut etiam alii hunc calicem biberent, quibus, quâ mensurâ dandus sit. Patri remittit. Disce inclinationem naturalis appetitus ratione corrigere. Disce te in omnibus divinæ voluntati commendare.

3. *Iterum abiit, & oravit tertio eundem sermonem dicens: Ibid.* Interrupit bis orationem discipulorum gratia, qui in suis periculis dormiebant: ut eos ad orationem, & ad futuræ pusillanimitatis remedium hortaretur. Alternat ergo studium Orationis & Charitatis. Sic agendum & tibi Ubi inter homines comparueris, ad Deum redi. Aliquando & oratio abrumpenda; ut proximo succurras Opera charitatis nobiliora sunt, quàm pietatis. *Orat eundem sermonem tertio.* Non est inanis oratio, nec sterilis, in qua sæpiùs eodem affectus repetis.

## F E R I A III.

## Agonia &amp; sudor Christi sanguineus.

1. **E**T factus in agonia prolixius orabat. *Matt 26.* Lucta erat inferioris hominis timentis, & superioris absolutè volentis, & sibi imperantis mortem. Disce hinc ratione, & superiore homine semper luctari cum inferiore, & ea tibi negare, quæ sunt sensus; ea velle, quæ ratio dicit. Neque hoc languidè, sed si opus sit, etiam cum agonia. Disce deinde, quò magis tentaris, magis orationi insistere, ut Deum ad victoriam habeas adiutorem.

2. *Et factus est sudor ejus sicut gutta sanguinis*

*guinis decurrentis in terram.* Quò devenit  
 mei causa miser Deus! Infirmetas mea est, &  
 ut curer, medicus sudat. Clamabat vindi-  
 ctam terra animæ meæ ob peccata mea, nec  
 aliud expectare poteram. Aspergit eam Je-  
 sus sanguine misericordiæ suæ ut misericor-  
 diam clames, Rupert l. i. de Vict. Verb. Mi-  
 sericordia! misericordia mi Deus! Plantave-  
 rat sibi vineam electam animam meam; sed  
 quia facta erat sterilis & inutilis, rigat eam  
 suo sanguine. O quantum me amasti Deus  
 meus! quàm parum tibi reddo? Tu sangui-  
 nem fundis, ego sudorem tibi negabo?

3. *Apparuit illi Angelus de cœlo confor-*  
*tans eum.* Ibid. Hic est fructus productæ  
 orationis. Afflictus persevera in oratione:  
 Deus velut Angelum tibi mittet internam  
 consolationem. Consolabatur autem eum,  
 non instruendo, sed laudando ejus fortitu-  
 dinem, sapientiam, obedientiam erga Pa-  
 trem, charitatem erga homines, gloriam,  
 quæ ex passione redundabit in Deum, læti-  
 tiam, quæ in Angelos, &c Et creator à crea-  
 tura quàm humiliter accipit. Disce afflictos  
 animos etiam laude solari. Disce mi-  
 norum officia non superbè  
 rejicere.

## F E R I A IV.

Christus ab oratione invisit discipulos.

1. **E**T venit ad discipulos suos, & invenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic? non potuistis una hora vigilare mecum? Matth. 26 Visitat Dominus Apostolos, ut videat, an vigilent, & orent, ut mandaverat. Visitandi sunt subditi. Tu non ægrè feras visitari. Invenit dormientes. Ingentia illa Petri promissa in somnum abierunt. Quoties & tua? Quoties tibi fastidiosum est una orationis hora cum Domino agere? Quoties nec una hora vigilas, ut attendas observationi propositorum? Si increparis, tace cum Petro. Qui aliàs ad respondendum promptus fuit, confusus tacet.

2. *Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem.* Ibid. Periculum instabat, ne Judæorum metu Apostoli Christum negarent, aut desererent. Ideo monet Christus vigilare, & orare. En optima contra tentationes munimenta: vigilantia, seu attentio, & oratio. Vigila; attentè, reflexè, & cum consideratione operare. In multa impingis, quia inconsideratè agis, & loqueris. *Ora: in tentationem vadit, qui ad orationem non vadit.* D. Chrysol serm. 41.

3. *Tuna*

30 Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite jam, & requiescite. Ecce appropinquavit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum. Ibid. Per ironiam dormire jam jubentur: quasi dicat: monui vos tempore prævenire pericula: ecce jam appropinquat hora, quâ tradar, & vos pro me stare oporteret: quid ageris non præmuniri? Nolulistis mecum vigilare, & orare: ergo vos vobis relinquam. O Domine, nunquam hoc mihi fiat, ut me mihi relinquas! Certus mihi hinc esset interitus. Volo ergo vigilare tecum, & orare, ut tecum periculis obviare possim.

F E R I A V.

Obviat turbis & satellitibus.

1. *Surgite, eamus. Ecce appropinquavit, qui me tradet.* Matth. 26. Verba sunt, ad vincula & passionem anhelantis. Unde tam animosus modò ad præsentiam lictorum, qui paulò antè ad solam horum cogitationem coepit tædere, & pavere, & mæstus esse? Agnosce vim orationis & perfectæ in voluntatem Dei resignationis. Hoc si utaris medio, obviabis intrepidus iis, quæ metuebas. Deficis enim in tempore tribulationis, quia ad eam te per meditationem non disponis, quia eam non accipis de manu Dei. Et ideo, dum appropinquat hora, tu fugis.

2. *Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit &c Ibid* Quò evasit indomita Judæ passio? Ex avaritia fur, ex furor osor Christi, ex osore venditor, ex venditore proditor & antesignanus sicariorum Infelix homo, cui semel vel una passio dominatur! Non opus est multis, ut in ruinam eas. Vel una est nimiùm potens. Una convocat turbam. Applica securim ad radicem. Esti religiosus sis, quod metuas habes, Judas unus de duodecim erat

3. *Qui autem tradidit illum, dedit eis signum dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum.* Vide industriam malitiæ. Prævidet non facilè dignoscendum, scit eum evasisse aliquando volentibus eum lapidare, aliàs volentibus Regem creare, ne & hîc elabatur, monet ducendum cautè Utinam tu cum tanta cautela & reflexione operareris bonum! Utinam tu duceres eum cautè, ne ex corde tuo eum perderes.

## F E R I A VI.

### De osculo Judæ.

1. **E**T confestim accedens ad eum, dixit: Ave Rabbi: & osculatus est eum Matth. 26. Accedit confestim; quàm impudenter; tam simulatè, vultu hilari, animo venenato. Cui lethales struebat insidias, illi salutem of-

fr

ferebat. ait Viçt Antioch in Marc. Vocat Magistram, à cuius discipulatu perfidè recedebat. Osculatur: *ausus præcipuum dilectionis signum, organum efficere diaboli.* S. Ambr. in c 22. Luc. Si vidisses hæc, quid in verbis, in gestibus reprehendisses? Et tamen quantum malum! Non sufficit ut exhibeas externa solùm signa boni Christiani, aut Religiosi. Vide ne intus venenum lateat. Non reprehenderis quidem ab homine, sed à Deo iudicaberis, cui omnia patent.

3. Dixitque illi Jesus: *Amice, ad quid venisti?* Ibid. Amicum vocat, ut amicum faciat. Ad quid venerit rogat, ut in se regressus cogitet, quàm grande scelus moliat. O infinita Dei misericordia, quantis non agis, ut peccatorem reducas! Non vocat latronem, sceleratum, sacrilegum. Non attendit, quid Judæ scelus merebatur, sed quod suam decebat bonitatem. Si ita blanditur hosti, quid faciet fidei servo? Quomodo tu cum eo agis, à quo offensus es?

3. *Juda, osculo filium hominis tradis?* Ibid. Quam belluam non emollirent hæ voces tam amanter prolatae? *Vide misericordiam inenarrabilem!* ait Euthym. *Siquidem donec traditus est, fuit illi cura de proditore.* Adhuc rētat illi objicere enormitatē sceleris, ut cogitet quid agat. *Quid tu fecisses? si Deus visibilis tibi peccatori dixisset: Quid agis? filium*

lium hominis tradis? Resiliisses sine dubio. Sed etsi non videas oculis, debebas videre mente, quod subibat cogitatio; hocne ages? peccatum est: Deus offenditur. Et quoribus hoc tibi in corde loquebatur? quam verò tu fuisti obstinatus?

## S A B B A T H O.

Manifestat se Christus turbis & satellitibus.

1. **I**taque sciens omnia, qua ventura erant super eum processit. Joan. 18. Advenerant enim furore turbæ, jam fixerat osculum Judas: non irruunt tamen, ut designaverant, sed stant immotæ: Et Judas stabat cum ipsis. Non poterant: quia nondum Jesus permittebat. Ideo processit ad eos. Ostendit quid eveniet, se posse quidem declinare, spontè tamen & liberè passurum: imò se illa ipsa magno animo adire. Imitare exemplum. Patientia coacta non est filiorum Dei. Ad ardua qui non procedit, etiam venientia fugit.

2. Et dixit eis: Quem quaritis? Responderunt ei: Jesum Nazarenum. Dixit eis Jesus: Ego sum. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram Ibid.

Quærit, & quidem iteratò: non ut sciat, qui

qui scit omnia : sed ut respndcant : Jesum Nazarenum, & ea dignitate personæ agnoscant immanitatem sceleris. O bonitas Dei tot artibus nos quærentis ! Agnosce tu personæ illius dignitatem, non tantum ut non offendas, sed ut impensius eum quæras. Qui Deum non quærit, seipsum perdit. Ad unam vocem: *Ego sum*. & non minacem, non fulmineam, *cadunt retrorsum*. Ita tractantur, qui Deum quæruut, ut perdant. Quid fiet, quando in iudicio voce illa tonabit: *Ego sum*, quem tu tam indignè tractasti? Stude ergo tu eum quærare amore & obsequio.

3 *Si ergo me quaritis, sinite hos abire. Ibid.* Prodit curam, ac sollicitudinem, quam de suis habet, ne perdat ex eis quenquam. Si tantam curam paucorum habuit, crede non minorem habiturum tot millium fidelium. *Quod in paucis factum est, quomodo in pluribus negligetur?* ait Cyril, Alex. lib. 11. c. 34. *Et qui tam paucorum in tali tempore curam habuit, quomodo innumerabiles fideles non proteget?* Et tu ergo in protectione ejus es. Confide, quòd te perditum non volet, nisi teipsum perdas. 2 Consulit eorum famæ, quos fuga dilapsuros prævidet, ut honestè abiisse videantur. *Quomodo tu alterius defectus regis?*